

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXV Nr. 3539

Marti 8 mai 1956

4 PAGINI — 20 BANI

CITIȚI ÎN PAG. 2-a

Amintiri despre primul Congres al P.C.R.: M. Gh. Bujor — În preajma întemeierii Partidului Comunist din România; M. Cruceanu — Din vremea înființării partidului; Th. Iordăchescu — Episoade din zilele Congresului; M. Macavei — Cum a fost ales primul Comitet Central.

Profilul comuniștilor în istoria timpului nostru

acad. GEO BOGZA

Acum trezeci și cinci de ani a fost înființat Partidul Comunist din România.

Pe atunci, în țară era un monarh, prin grația lui Dumnezeu și voinea națională, înconjurat de o numeroasă familie de prieteni și prietene, fiecea cu moșiile, castelele, automobilele și purtarea numelui. Pe Calea Victoriei, „Fotografii Curții Regale” îi prezenta publicului, într-o vastă vitrină, în cele mai felurite ipostaze.

Pe atunci, în țară erau numeroși oameni politici care, fie la guvern, fie în opoziție, se mîndreau să declare, cu mină pe inimă și pe decorații, că sînt „servitori devotați ai coroanei”. Pe atunci, monarhul vieții publice, citit ca litera evangheliei, era un mare ziar mediu care se predica supunere religioasă față de ordinea existentă, ca fiind singura ordine posibilă a lumii, în afara ei neputînd exista decît dezagregarea și haosul.

În aceste împrejurări, cînd tone de oțel transformate în baionete și kilograme de aur prefăcute în fîrtiri, susținute ideologic din căimări cu apă chioară, aveau drept scop nemărturisit să mențină nedreapta ordine a societății bazate pe exploatarea omului de către om a luat ființă Partidul Comunist din România, al cărui scop suprem, mărturisit, era întemeierea societății fără clasă.

Un mesteacăn ivit într-o bătrînă pădure de stejari n-ar fi putut pare mai fragil și mai în neputință de a schimba vreedată peisajul. Erau unii atît de convingîți de imuabilitatea societății împărțite în clase, de ordinea naturală și chiar divină a unei lumi alcătuite din stăpîni și servitori, încît gîndul desființării ei le apărea de-a dreptul năstrușnic, ca și cum ar fi fost vorba de a învîta tigrii să mînceie iarbă.

Tigrii n-au să învețe probabil multă vreme să mînceie iarbă, dar în țara noastră ce pînă pentru vesnicie a monarhului, a moșierilor și a puternicilor capitaliști, nu mai există nici monarh, nici moșieri, nici puternici capitaliști. Și oricine va vrea să dea de mecanisme acestui uriaș proces revoluționar va trebui să plece de la faptul că în urmă cu trezeci și cinci de ani, în primăvara lui 1921, a luat ființă Partidul Comunist din România.

Pînă la acea dată, începînd din cele mai vechi timpuri, seeta de nepătate a poporului se manifestase în dezmărate rînduri, și alcătuita adevărat istoric, pentru a nu mai lăsa nici o îndoielă că multimea muncitoare nu era cituș de puțin de acord cu orînduirea ce împărțea lumea „în mizeri și bogății”, după spusa celui mai mare poet ce s-a ivit vreodată în acele pămînturi. Nu în tină minte în ce fel va fi fost comemorat în 1921 centenarul Războaielor naționale și sociale a lui Tudor Vladimirescu, dar scrierea în acel an a partidului care înființarea în acele sale de luptă abolierea oricărei asuprii poate fi considerată cel mai îndreptățit omagiu adus luptei seculare a poporului, cînd ceasul grav al istoriei bătea o sută de ani de la îndrăzneală și dureros înfrînta războaielor.

Acum trezeci și cinci de ani, țara eliberată de stăpîniri străine impuse cu lataganul, cunoștea o robie mai rafinată. În acea vreme, sau puțin mai tîrziu, pe poarta unui palat de pe Calea Victoriei era prinsă o firmă: „Asocia-

ția Finanței și Marii Industrii”. Dar toată lumea cunoștea acel lăcăș sub numele mai scurt și mai plastic de „Clubul miliardarilor”. Acolo, zeii financiari autohtoni se întîlneau cu prietenii lor străini, împotriva cărora războaie ca a pandurilor nu mai puteau fi de nici un folos. Acolo, un scurt dialog monosilabic între reprezentanții capitalului sau stăpînirii a două industrii, dădea de lucru luni întregi ziarelor din Capitală și din orașele de provincie: „dramă din strada X”, „sinuciderea unui șomer”, „mort de foame”, „mort de frig”, „un funcționar concediat se aruncă înaintea trenului”, fără ca nimeni să știe o vorbă despre izvorul tainic al aceluia fluviu de nenorociri.

Astăzi, dacă treceți pe Calea Victoriei și vreți să știți unde se afla „Clubul miliardarilor”, opriți-vă în dreptul acelei porți pe care scrie: „Organizația P.M.R. București. Cabinetul de partid”.

Tigrii n-au să învețe probabil multă vreme să mînceie iarbă, dar rechini pot fi uneori obligați să-și lase pradă din gură.

Astăzi, în fostul club al miliardarilor, acolo unde era veriga cea dintîi și cea mai puternică a exploatații, dinți și învețe membrii partidului care luptă pentru a șterge din istoria poporului nostru societatea bazată pe exploatare. Uneori, istoria are eleganța unei demonstrații matematice. Asociația Finanței și Marii Industrii devine, după trezeci și cinci de ani de luptă de clasă, lăcăș al idelilor lui Lenin.

Iar noi avem dreptul să ne întrebăm: Dacă în 1921 nu ar fi fost înființat în țara noastră partidul revoluționar de tip leninist, cînd ar fi proclamat cu atîta îndrăzneală și cînd ar fi pornit cu atîta fermitate lupta pentru desființarea nedreptei societăți împărțite în exploatare și exploatați? Cu atît mai mult avem dreptul să ne punem această întrebare cu cît, de la un an la altul, vedem cum se înalță în jurul nostru acele construcții mărețe, de neconștient în trecut, care, inițiate cu lupta și trezirea și cinci de ani, în primăvara lui 1921, a luat ființă Partidul Comunist din România.

Meritul comuniștilor din țara noastră, meritul acelor oameni care au apărut în arena istoriei cînd ceasul ei bătea o sută de ani de la răcoala lui Tudor, este nu numai de a desființa exploatarea pe pămînturile dintre Dunăre și Carpați și de a pune pe aceleași pămînturi bazele societății socialiste, ci și de a fi luat parte, cu toată înălțimea, la cele mai mari și hotărîtoare lupte pentru destinul întregii omeniri.

La chemarea celui mai nobil glas al istoriei, comuniștii au devenit, cu ani în urmă, cei mai hotărîți luptători împotriva josnicei doctrine hitleriste și a practicilor ei bestiale.

Și iarăși avem dreptul să ne întrebăm: Dacă nu ar fi fost comuniștii din Uniunea Sovietică, din țările robite de fasciști și din lumea întreagă, cine s-ar fi oprit cu atîta patos și cu atîta cutezanță ciuime hitleriste? Mai tîrziu, în zilele mîntuiri ce serpi otrăvitori erau hitleristii și cum sîtiu să suie pentru a-și ameli victimele. Mai tîrziu, poate mîntuim cu care mîntuiau, reușind să prostească mulți oameni simpli și chiar fețe de guvernere, rîzînd apoi cu o grosolană nerușinare.

Mai tîrziu, poate mîntuim crucea care dădea dovadă în practică, prin cele mai scelerate mijloace, exterminarea a milioane de oameni. În fața celui uriaș val de mîncîni, de jidocii și de crime, comuniștii s-au ridicat din primul ceas, cuprîși de o sîntă manie. Ei au fost cei dintîi care au smuls hitleristul masa de pe botul de fier cu care se pregătea să scurme, și vai a scurmat, în măruntăie umănită.

Istoria secolului nostru va trebui să rezerve o pagină solemnă luptei duse de comuniștii din toată lumea, și din țara noastră, împotriva groaznicului monstru hitlerist.

Dar abia groaznicul monstru fusese doborît, cînd în fața omenirii se ar fi avut dreptul la clipă de răgaz și bucurie au apărut, generînd spaime și deznadejde, problemele ridicate de folosirea energiei nucleare. Era vorba de fapt de descoperirea ce mai genială a minții omenești, ce ar fi trebuit celebrată, cu o uriaș mîndrie, pe tot pămîntul. Dar un alt aparat de propagandă, cuprînd de o istorie ce o amintea, vai, în altăca rînduri pe cea hitleristă, a reușit să semene în inima omenirii, în legătură cu dezagregarea atomului, cea mai mare neliniște pe care a cunoscut-o vreodată. În scurt timp, epocala, prometeica faptă ce ar fi dat omului drept la cele mai îndrăznețe gînduri cu privire la viitor, s-a transformat într-un sîmbur spectru al morții, umilindu-l și înfricoșîndu-l.

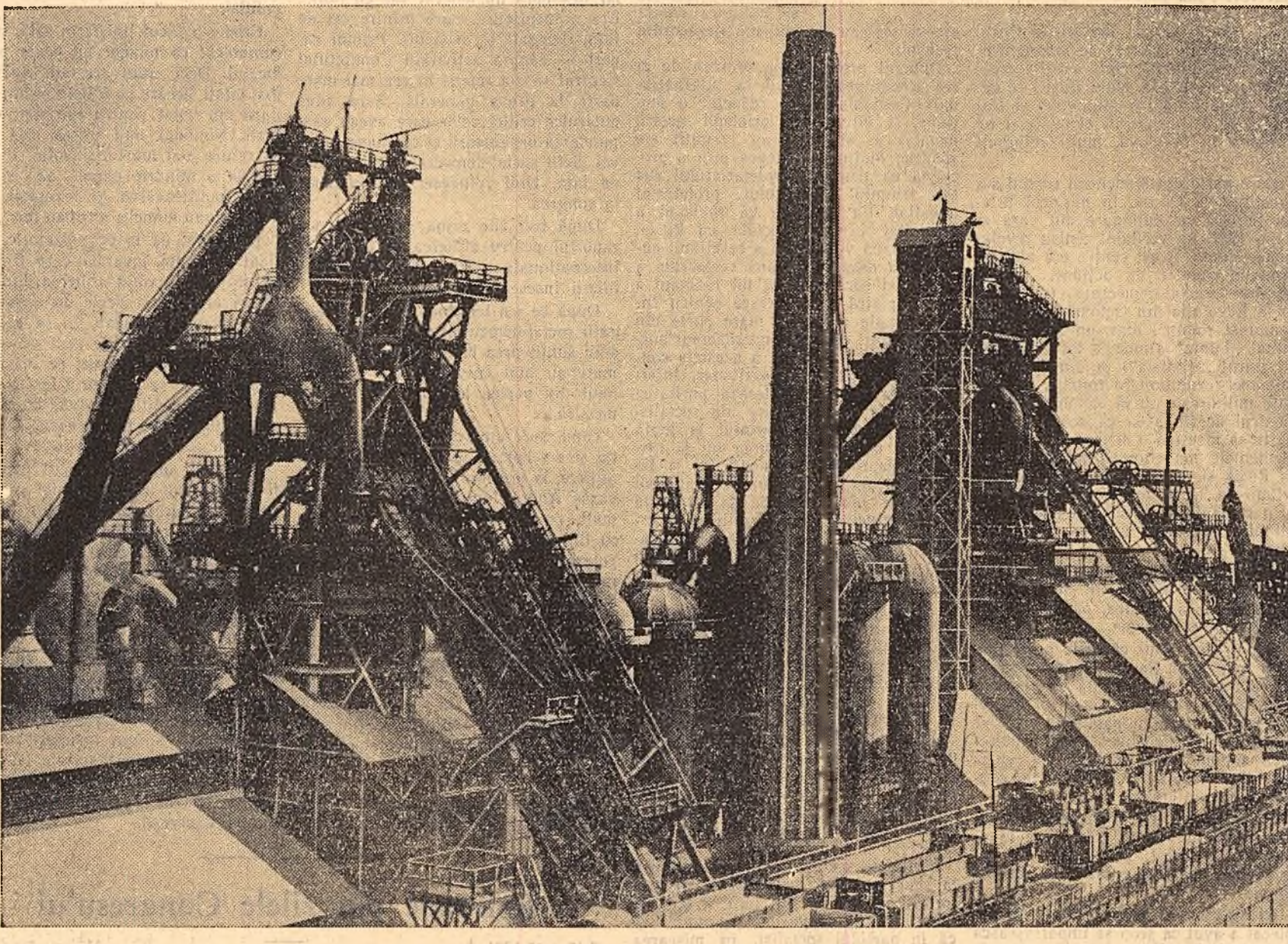
Nu, nu, de o mie de ori nu, se zăbătea în piept, vîlcîndu-se cu un porumb în ghiarele zburătoare, bila a inimii omezească, încercînd să găsească drumul pe care să dea curs marului, vechementului ei pro-est. Și atunci cei care consideraseră că infernul hitlerist nu trebuie șters atît de repede din amintirea popoarelor, comuniștii cu o memorie altă de supărătoare pentru amatori de noi hecombe umane, s-au apropiat de fiecare om în parte, rostîndu-i: „Trecește-te! Spune ce gîndești! Spune ce te îngușește! Spune nu, morții!”

Și așa s-a născut mișcarea partizanilor păcii, cea mai mare mișcare de masă din istoria omenirii, și comuniștii sînt primii care au găsit și propagat cuvintele simple în jurul cărora s-au raliat peste un miliard de oameni. Prin lupta hotărîită a popoarelor ideea neînșelabilă a energiei nucleare nu poate însemna decît bombă atomică și urieșe distrugerii începe să fie, treptat, înfrîntă. Atunci cînd va fi — să sperăm cît mai curînd — definitiv înfrîntă, din pieptul întregii omeniri va ieși un enorm suspin de ușurare, iar în brațele murelor prunci vor putea să sugă un lapte mai dulce ca orînd.

Istoria va trebui să consemneze îndrăzneala cu care comuniștii, în cel mai hotărîit și curajos din istoria omenirii, s-au ridicat împotriva fatalității războiului atomic și au proclamat folosirea energiei nucleare în scopuri pasnice. La această bătaie, de o amploare necunoscută pe planeta noastră, la această bătaie în care se hotărîie soarta întregii omeniri, din cîmpia Dunării și de pe culmile Carpaților, poporul nostru, condus de comuniștii, s-a rostit cu fermitate împotriva morții, pentru viață.

Sînt trezeci și cinci de ani de cînd a fost înființat Partidul Comunist din România.

HUNEDOARA — CETATEA METALULUI

In anii puterii populare, Hunedoara — Inima de metal a țării — a cunoscut o puternică dezvoltare. Prin munca harnică a constructorilor multe din furnalele vechi au fost înlocuite și întărite. Alături de ele s-au construit în anii din urmă furnalul nr. 6 și noul furnal de 700 m.c. a cărui construcție a fost terminată în cinstea sărbătorii de 1 Mai. Noul furnal dă o producție de 1,5 ori mai mare decît întreaga producție de fontă realizată în anul 1938. În curînd acest furnal va intra în funcțiune. În clisou: (stînga) Furnalul nr. 6; (dreapta) Noul furnal de 700 m.c. (Foto Gheorghe Vintilă)

În fața graficului

LUPENI (trimisul „Științei”). — 99,3%. Așa arăta în ziua de 5 mai graficul realizării la mina Lupeni. Cifra nu este îmbucurătoare. Nici în urmă cu o zi colectivul minei n-a îndeplinit în întregime planul de extracție a cărbunului.

Si totuși, înfruntînd greutățile ivite, numeroase brigăzi și-au depășit sarcinile de plan. Brigada lui Jurji Ion, care aplică de 15 zile inițiativa „O fișie pe zi cu tăierea într-un singur schimb”, a scos în ziua de 5 mai 130 vagonete cărbune peste plan. În ultimele 15 zile această brigadă a produs peste plan circa 2000 tone cărbune.

În sectorul II al minei s-a petrecut un eveniment de seamă: Ion Damian, unul dintre veteranii minei, împreună cu întreaga lui grupă, a trecut din nou — după aproape 10 ani — să lucreze în „frontal”. Pînă acum această brigadă „frontală” a lucrat la înaintări și abataje-cameră. Cu cîteva zile în urmă, în numele brigăzii sale, Ion Damian a anunțat comitetul de partid și conducerea întreprinderii:

— Noi ne-am dat seama cîtă drepțate a avut Congresul partidului cînd ne-a indicat că în abatajele frontale se poate obține o înaltă productivitate a muncii, care hotărîie soarta producției de cărbune. De asemenea, socotesc că toți mînerii cu experiență care în ultimii ani au părăsit abatajele frontale sînt dator să se întorcă înapoi. Noi am venit să vă anunțăm că vrem să trecem din nou la frontal.

În primele zile după 1 Mai, sectorul II, unul dintre sectoarele abatajelor frontale din mină, în care lucrează acum și Ion Damian, se găsește din nou în fruntea întrecerii socialiste. Mînerii de aci au extras în ultimele două zile cu 11,1% mai mult cărbune peste plan. Și întrecerea continuă...

Pastrăvarii din Cimpia Cetății

TG. MUREȘ (coresp. „Științei”). — Ați auzit vreodată că pești se murg? Probabil numai acei dintre dvs. care au vizitat eleștele artificiale. Și totuși, primăvara și toamna, „mulsul” peștilor constituie principala grijă a pastrăvarilor de la crescătoria din Cimpia Cetății (R.A.M.).

Colectivul de piscicultori consideră, pe bună dreptate că „mulsul” pastrăvilor pentru înșămînțarea artificială a icrelor este o treabă de mare însemnătate deoarece după ce pastrăvii își depun icrele în mod natural, de cînd prin 3—5% vor ieși pastrăvi, pe cînd prin înșămînțarea artificială a icrelor, 70—80% din icre dau pastrăvi.

Piscicultorii lucrează în aceste zile focmai la această operație. Zece de mii de icre mari, galbene de pastrăvi „curcubeu” (o specie de pastrăv canadien), sînt amestecate cu lapoi ai aceluiași soi de pastrăvi, iar apoi duse la „clocitoare”. Această clocitoare se află într-o cameră, pe jumătate zidită în pămînt, care are de-a lungul pereților niște lădite cu site, prin care curge în permanență apă rece din Nisaj. În lădile în care s-au pus încă în dezvoltare icrele de pastrăvi obișnuiți, foarce acum aproximativ 60.000 de pastrăvi mici cît o virgulă. În curînd, ei vor ajunge în eleștele speciale.

Pentru o recoltă îmbelșugată

Tractoriști harnici și pricepuți

ORAȘTIE (coresp. „Științei”). — Tractoriștii de la S.M.T.-Orăștie sînt cunoscuți în regiunea Hunedoara ca muncitori harnici și pricepuți.

Spre a înlesni folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor, Comitetul raional de partid Hunedoara a desființat o intensă muncă politică pentru tarlalizarea terenurilor țărănilor individuali. Ca urmare, în comunele Simeria, Băcia, în satul Sintandrei și altele unde s-a făcut tarlalizarea tractoarelor au lucrat cu spor, realizînd planul pe întregul sector în proporție de 120%.

Roadele întrecerii culturale

CRAIOVA (coresp. „Științei”). — Țăranii muncitori din comuna Ișalnița sînt cunoscuți în împrejurimi pentru pricepera cu care își lucrează ogorcele.

În campania de primăvară, țărăni muncitori din cele 33 circumscripții electorale au muncit cu înusufletire în întrecerea patriotică. Deputatul Gheorghe Bălean, din circumscripția 32, trecea în ficare dinmineală pe la țărăni muncitori pe care-i îndemna să folosească timpul prielnic pentru înșămînțări. În ziua de 21 aprilie această circumscripție a terminat prima pe comună semănatul porumbului.

Statul popular comunal a folosit diferite forme de stimulare a întrecerii. În fața sfatului popular a fost așiat un grafic în care se arăta zil-

De ce comuna Broșteni este rămasă în urmă la înșămînțări?

TIMIȘOARA (red. ziarului „Drapelul Roșu”). — Printre comunele rămase în urmă la înșămînțări se află și comuna Broșteni, raionul Oravița. Aici, pînă la 4 mai, au fost arate abia 69% și înșămînțate 47% din suprafețele planificate.

Statul popular și organizația de bază din comună motivează această rămînire în urmă prin faptul că a plouat. Dar, de ce și atunci cînd timpul a fost bun de lucru nu s-a dus muncă pentru mobilizarea țărănilor muncitori să lucreze? Că se putea înșămînța mai mult o dovede rezultatele obținute în comunele vecine, ca Răcășida, Iliida, Ciciova, Naidas ș.a., unde, încă de la 1 mai, s-a realizat peste 85% din planul de înșămînțări.

Activitate turistică internațională

26 de turiști sovietici din orașul Rostov au sosit în țară duminică seara. Acesta este cel de-al doilea grup de turiști sovietici din actualul sezon turistic care ne va vizita țara timp de 12 zile.

Timp de 4 zile un grup de 26 de turiști din R.P. Bulgaria — medici, ingineri și profesori — au fost oaspeții Bucureștilor. În aceste zile ei au vizitat cele mai interesante locuri ale Capitalei noastre. Duminică, oaspeții bulgari au părăsit Capitala.

Duminică seara s-a înapoiat în Capitală grupul de turiști romîni care au vizitat Moscova și Kievul. La 1 mai, turiștii romîni au asistat la marea demonstrație a oamenilor muncii din Moscova. (Agerpres)

Din repertoriul operei timișorene

Deși n-au trecut nici 10 ani de la înființarea ei — Opera de Stat din Timișoara a înregisrat numeroase succese.

Printre reluările din această stagiune se numără operele „Traviata”, „Carmen”, „Evgheni Oneghin”, „Dama de pică”, „Nunta lui Figaro”, „Boema”, „Moedasa vindută”, „Paiațe”, operele „Vieșuda țiganilor”, „Vint de libertate”, „Ana Lușojana” etc.; baletele „Fintina din Baccisara”, „Coppelia”, „Șeherezada”.

A fost prezentată în premieră, cu ocazia aniversării a 200 de ani de la nașterea lui Mozart, „Răpirea din Serai”.

Pînă la 15 iulie se mai pregătesc încă trei premiere: „Giani-Schichi” de Puccini, „Aleko” de Rahmaninov și opera „Lăsați-mă să cînt” de Dendrino.

Pentru următoarea stagiune au intrat în repertoriu „Trubadurul” de Verdi, „Faust” de Gounod și baletul „Frumoasa adormită” de Ciaikovski.

Opera numără 37 soliști, un cor de 54 persoane și o orchestră cu 56 membri. Corpul de balet se compune din 42 persoane.

Lumină în sat

Comuna Stolnic din raionul Costești a fost electrificată. Colectiviiștii Florea Bicu, Radu Cojocaru și alți 100 de țărani muncitori și-au tras fir electric în casă.

Recent, țărăni muncitori din comuna Stolnic au trăit încă o bucurie. La cîminul cultural a fost instalat aparatul cinematografic. Primul film care a rulat în sat a fost „Maklovia”.

În întîmpinarea aniversării partidului

Luni după-amiază a avut loc, în sala de festivități a Palatului Administrativ C.F.R., adunarea activului C.C. al U.T.M. și al Comitetului regional și orașeneș U.T.M. București, închinată sărbătorii a 35 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România.

Cu prilejul împlinirii a 35 ani de la întemeierea P.C.R., în întreprinderile și instituțiile din întreaga țară au loc numeroase adunări. În cadrul acestor adunări, au fost evocate momente importante din istoria partidului nostru, ilustrînd devotamentul și spiritul de sacrificiu al comuniștilor pentru interesele poporului.

Cuvîntarea tov. N. Ceaușescu a fost călduros aplaudată. La sfîrșit, participanții au intonat în cor „Internaționala”.

Vorbitorul a arătat că, de la înființarea sa, partidul a dat o deosebită atenție muncii în rîndurile tineretului, apărîndu-i intereselor tineretului din patria noastră. În 1924 a luat ființă, sub conducerea partidului, Uniunea Tineretului Comunist. U.T.C.-ul a fost, în tot timpul activității sale, un sprijin puternic al partidului în munca în rîndurile tineretului. U.T.C.-ul a organizat numeroase acțiuni și lupta al tineretului, care au dus la antrenarea a mii și mii de tineri muncitori, țărani muncitori, intelectuali, soldați; la luptă pentru apărarea intereselor lor, la luptă politică alături de Partidul Comunist, sub conducerea acestuia.

Tov. N. Ceaușescu a erocit numeroase jertfe pe care eroicii tineri le-au adus în anii de teroare burghezomșoșierească. U.T.C.-ul a luat parte activă la înfăptuirea actului istoric de la 23 August 1944, la insurecția armată condusă de partid, iar apoi, răspînzînd chemării partidului, numeroși

membri ai U.T.C. au luptat cu arma în mîna pentru zdrobirea hitlerismului.

Infăptuirea unității clasei muncitoare, crearea Partidului Muncitoresc Român — a spus în concludență tov. N. Ceaușescu — a creat condiții noi pentru munca tineretului, pentru înfăptuirea unei organizații unice de lînceț. Creșterea U.T.M.-ului a dat posibilitatea desfășurării unei largi munci de organizare și mobilizare a tineretului la luptă pentru construirea socialismului în patria noastră.

U.T.M.-ul trebuie să sărbătorească cea de-a 35-a aniversare a partidului lui nu numai superioritatea de partid, pentru întărirea unității clasei muncitoare, împotriva pregătirii războiului anticomunist.

Adunări asemănătoare au mai avut loc la Uzinele metalurgice „Progresul”, F.C. Brăila, „D.R.N.F.”-Brăila, „I.M.D. Munca”-Galați etc. (Agerpres)

IN ACEST LOC FOSTE CASA ÎN CARE LA 8 MAI 1921 SA ȚINUT CONGRESUL GENERAL AL PARTIDULUI SOCIALIST, CARE A VOTAT CU O MAJORITATE ZDROBITOARE CREAREA PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA ȘI AFILIEREA LA INTERNAȚIONALA COMUNISTA. CREAREA PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA A CONSTITUIT O VICTORIE ISTORICĂ A LENINISMULUI ÎMPOTRIVA OPORTUNISMULUI ȘI REFORMISMULUI ÎN MIȘCAREA MUNCITOREASCĂ DIN ROMÂNIA.

Această placă comemorativă din apropierea Palatului Republicii a fost așezată pe locul unde, în urmă cu 35 de ani, a fost casa în care s-a ținut Congresul general al partidului socialist, care a hotărît crearea Partidului Comunist din România.

Documente din istoria partidului nostru

35 DE ANI DE LA INFIINȚAREA PARTIDULUI

Amintiri despre primul Congres al P. C. R.

Publicăm mai jos fragmente din amintirile unor participanți la Congresul I al P.C.R., care a hotărât înființarea Partidului Comunist din România și afilierea la Internaționala a III-a.

In preajma întemeierii Partidului Comunist din România

M. G. H. BUJOR

Mă aflam în Rusia revoluționară în mai 1917; am fost nevoit să părăsesc țara datorită faptului că eram un singur membru al Partidului Comunist din România, în vremea când acesta era încă înființat în România și nu fusese încă afiliat la Internaționala a III-a.

mai toți membri ai acestei secții. Sedința aceasta și moțiunea votată atunci pot fi văzute în evidență de acordul pomenit.

Cu o parte din muncitorii români s-a constituit la Odessa, în mijlocul ursei fierberii revoluționare din vara anului 1917, un veritabil centru revoluționar român. Acest centru era alcătuit dintr-un comitet de acțiune, dintr-o secțiune social-democrată (prelucrată după Revoluția din Octombrie în Grup comunist român), dintr-un ziar săptămânal „Lupta” (înlocuit tot la Odessa cu ziarul „Știința”) și din două batalioane revoluționare române, organizate militarmente după octombrie 1917.

Punctul principal pe ordinea de zi era chestiunea afilierei la Internaționala Comunistă. Am redactat o moțiune și o listă din prietenii noștri, membri ai secției, s-au pregătit s-o susțină. Moțiunea începea prin a proclama că triumful proletariatului rus este triumful întregului proletariat mondial. Ea semnală că războiul a precipitat evoluția socială, că Rusia, dincolo de revoluția a reacțiunii europene, a devenit țoana vertebrală a revoluției sociale și că tot războiul a fost o piatră de încercare pentru Internaționala a III-a, o mare parte din conducătorii ei sprijinind războiul burghez și lupta feroce a acestuia contra proletariatului revoluționar. Internaționala a III-a păstrează puritatea principiilor revoluționare ale socialismului, chemă proletariatul la luptă efectivă pentru zdrobirea lui și răspunderea aspirațiilor muncitorilor și țărănilor asuprii. Partidul socialist, proletariatului român trebuie să adere la aceste principii și să se afilieze la Internaționala a III-a. Secția din București trebuie să se declare de pe acum afiliată și să invite Comitetul executiv și celelalte secții din țară să facă aceeași declarație de afiliere.

Consideram atunci ca o datorie și ca o onoare de a ne pune în slujba Revoluției ce ne adăpostea, oriunde și ori de câte ori era nevoie.

Moțiunea a fost adoptată cu mare majoritate. A fost un triumf.

Mal trebuie spus că grija protecției a oamenilor Revoluției ne-a însoțit în mod permanent odată cu plecarea noastră din Iași și a durat tot timpul cât ne-am aflat pe pământul ei. Dar dintre toți acești oameni, numai bolșevicii acționau mai prompt, mai energic, dind dovadă de o profundă conștiință revoluționară.

Cu aceasta focul s-a deschis. Chestiunea afilierei la Internaționala Comunistă — și prin aceasta aderarea la comunism și la întemeierea partidului comunist — era pusă neted și public pe tapet. Cele două tabere opuse au luat poziția una față de cealaltă. În masele conștiinței primii un nou imbold și avânt. Autoritățile au luat și ele notă. Presa a început să facă larmă și să dea alarmă.

După Marea Revoluție din Octombrie orizontul nostru politic s-a luminat și s-a lărgit. Invățături noi au îmbogățit bagajul nostru de cunoștințe.

Moțiunea secției București, devenită la scurt interval moțiunea marilor majorități a secțiilor din țară, a scos în lumină câteva adevăruri, și anume: 1) că în partidul socialist, în mișcarea muncitorească organizată și majoritar compactă pentru revoluția rusă și pentru Internaționala a III-a; 2) ea arată încotro se îndreptau în România, la începutul anului 1920, simpatii și preferințele maselor muncitoare în general; și 3) că elementele de dreapta din conducerea mișcării se pregăteau să ia o poziție hotărât ostilă față de revoluția revoluționară, ceea ce trebuia să ducă inevitabil într-un viitor, nu tocmai îndepărtat la ciocnire și război.

Reînnoirea noastră de unde am plecat a avut ca scop să împărțesească muncitorimii române această comoră.

Majoritatea compactă de care e vorba aci împingea la acțiuni de stingă. În numeroasele întruniri ale partidului sau sindicatelor din Capitală sau din țară, cit și în manifestele respective se afirma neapărat voința de pace cu Republica rusă, cu frații ruși.

Autorul descrie în continuare situația găsită în țară, la întoarcerea sa.

Pentru susținerea punctului nostru de vedere, pentru combaterea ideilor de dreapta, pentru polemica necesară cu adversarii de clasă, se plănuia scoaterea unei reviste intitulate „Lupta de clasă”. Acțiunea noastră se întindea și în provincie.

Se poate afirma fără nici o umbră de îndoială sau de exagerare că conducerea partidului socialist era în decaz, mai mult: era străină de atmosfera și spiritul real al maselor muncitoare, al masei în general.

În mijlocul acestei activități intervenia la 15 martie arestarea mea. Mai apoi am aflat că în mai 1921 s-a adunat înfiinșit congresul partidului socialist și că marea lui majoritate a hotărât, plină de conștiință și fermă, înfruntind urgia care avea să vină, prefacerea partidului în partid socialist-comunist.

Poate că de aceea la adunarea generală anuală a secției București care s-a ținut la 25 ianuarie 1919 în sala „Ovidiu” și a fost prezidată de Rozalia Frimu, nu a luat parte mai nici unul din această conducere, deși erau

fără experiență. În prima săptămână argumentarea mi s-a părut și mie puțină. Mi-ădăc aminte cum m-au înconjurat atunci tovarășii, privind-mă îngăduitor, cum mi-au întins unele broșuri pe care nu le citisem.

Și imediat m-am așezat pe citit și comentat micile broșuri ce mi le împunuseră și mai ales una care analiza în general Internaționala a III-a în comparație cu a III-a. A doua săptămână eram lămurit... mai ales cele scrise de V. I. Lenin îmi încalzeau sufletul și parca mi se luase o ceață de pe ochi... Peste o lună tovarășii îmi dădeau sarcina să reprezint împreună cu Nicolae secția la Congresul partidului...

În București, în 1921, era o primăvară caldă și plină de soare. Delegații s-au strâns în localul sindicatelor pe str. Academiilor, unde s-a redactat ziarul nostru, „Socialismul”. Cele trei cămăruțe strimte și o săliță îngustă gemeau de lume. Se vorbea în camera de la mijloc, cu ușile deschise ca și se audă în toate încăperile. Încurcătura aceasta ne-o făcuse poliția și Ministerul de Interne averscan, închizându-ne localul clubului în timpul grevei generale și ținându-l sub sigil. După două zile de dezbateri, în care dezbaterile erau pline de amănunțime, a congresului, iar noi le respingeam, s-a văzut că majoritatea delegațiilor sint hotărâți pentru prefacerea partidului în partid comunist. Lipsa unui local mai corespunzător ne stingherea mult. Cei cîțiva care conduceau dezbaterile am hotărât să ne prezentăm, în delegație, la Ministerul de Interne spre a cere redeschiderea localului nostru din str. Cimpineanu și continuarea congresului acolo. Delegația s-a format din 5 persoane, din care făceam parte și eu, în afară de deputații muncitorilor aleși în parlament. La în-

Din vremea înființării partidului

M. CRUCEANU

Mare fierbere a fost în țară pe vremea grevei generale din 1920... Greva generală, trădată de șefii social-democrați de dreapta, fusese înfrîntă; ea a dat însă ocazia să se vadă cât de deosebită era mentalitatea unora dintre șefii muncitorilor organizați. Un fapt era limpede, că nu mai mergea cu asemenea șefi și cu un asemenea partid. Demagogia și oportunismul unor conducători social-democrați de dreapta, mult mai apropiați de burghezie decât de mase, au făcut ca aceste mase să se îndepărteze de ei, să-i ocolească și să-și aținăască privirile spre furtorii revoluționari ruse. De genialele ide ale lui V. I. Lenin își lega nădejdea fiecare muncitor mai ridicat, organizat sau neorganizat, atunci cînd se gîndea la înființarea unei vieți mai omenești. Numele Internaționala a III-a, al cărui steag îl ridicase V. I. Lenin, era pe buzele fiecăruia ca o chemare la luptă și la izbîndă...

În iarna aceea ne-au sosit la Craiova vreo cîțiva tovarășii de la București, trimiși de organizația sindicală sau de partid spre a ne ține conferințe și a cerceta starea de spirit a muncitorilor craioveni. Cînd soseau vreunul aflau toate sindicatele, iar seara localul gemea de lume...

Prin martie s-au ținut vreo 3 ședințe, în trei săptămîni consecutive, în legătură cu afilierea partidului la Internaționala a III-a. Se pune problema încotro ne orientăm, spre comunism sau rămînem mai departe la Internaționala a II-a, așa cum eram. Cei mai mulți erau pentru afilierea la Internaționala a III-a. Unii însă, care se socoteau prevăzători, susțineau că afilierea ar fi trebuit să se facă mai târziu, cînd partidul întîrîndu-se ar fi putut rezista prigoanei poliției. Asemenea false argumente erau strecurate în discuție spre a prinde pe cei mai

trivități. Mi-ădăc aminte cum m-au înconjurat atunci tovarășii, privind-mă îngăduitor, cum mi-au întins unele broșuri pe care nu le citisem. Și imediat m-am așezat pe citit și comentat micile broșuri ce mi le împunuseră și mai ales una care analiza în general Internaționala a III-a în comparație cu a III-a. A doua săptămână eram lămurit... mai ales cele scrise de V. I. Lenin îmi încalzeau sufletul și parca mi se luase o ceață de pe ochi... Peste o lună tovarășii îmi dădeau sarcina să reprezint împreună cu Nicolae secția la Congresul partidului...

În iarna aceea ne-au sosit la Craiova vreo cîțiva tovarășii de la București, trimiși de organizația sindicală sau de partid spre a ne ține conferințe și a cerceta starea de spirit a muncitorilor craioveni. Cînd soseau vreunul aflau toate sindicatele, iar seara localul gemea de lume...

Prin martie s-au ținut vreo 3 ședințe, în trei săptămîni consecutive, în legătură cu afilierea partidului la Internaționala a III-a. Se pune problema încotro ne orientăm, spre comunism sau rămînem mai departe la Internaționala a II-a, așa cum eram. Cei mai mulți erau pentru afilierea la Internaționala a III-a. Unii însă, care se socoteau prevăzători, susțineau că afilierea ar fi trebuit să se facă mai târziu, cînd partidul întîrîndu-se ar fi putut rezista prigoanei poliției. Asemenea false argumente erau strecurate în discuție spre a prinde pe cei mai

Tovarăși muncitori și muncitoare! Tovarăși țărani și țărance!

Toată țara geme sub apăsarea unei terori deosebite. Organizațiile muncitorești, țărănești și ale naționalităților asuprite, singurul apărător și conducător al muncitorimii din România, a fost împins în neputință. Cel mai mare pericol din partea clasei muncitoare, cea mai mică încercare a muncitorilor de a se împotrivi ofensivii atăpătorilor — se vede că „clasa” contra siguranței statului, țărănească, împinsă în nadejdea ei de a primi pămîntul răgădit, care ajunge la folosirea chibaberilor din ante și a funcționarilor rogești, o dată pe deasupra la bunul plac al jandarmiei și a perceptorilor. Naționalitățile minoritare din România, — unguri, ruși, ucraineni, nemți, bulgari și al. în număr de 70 și o sută în tinuturile alpine, — sunt deasupra de orice drepturi. Ei sunt prigoniți și alinați în bătaia pentru cravanta cu aușii românești, li se încluză școlile naționale.

(Dintr-un manifest al P.C.R. din anul 1924)

Marxism-leninismul, călăuză încercată

Pentru o țară inoplată ca a noastră și lipsită complet de literatură marxistă și leninistă, o condiție primordială pentru întărirea Partidului Comunist este crearea acestei literaturi.

Prin studierea acestei literaturi, elementele înalte ale clasei muncitoare din România își vor putea însuși marxismul... precum și leninismul, adică teoria și practica mișcărilor muncitorești și țărănești, a popoarelor coloniale și asuprite în epoca imperialismului, a războaielor imperialiste, a revoluției sociale și în perioada de după victoria revoluției sociale.

În acest scop trebuie popularizate operele lui Marx, Engels și mai cu deosebire operele lui Lenin și ale discipolilor lui.

Unitatea clasei muncitoare — cheazăia succesului în luptă

I. P. C. trebuie să privească lăcătia frontului unic ca cel mai bun mijloc de revoluționare a clasei muncitorești, țărănești și ale naționalităților asuprite. Practicarea lui numai în formă de acțiuni care conducerea partidelor social-democrat, țărănesc și muncitor nu înseamnă încă front unic. Comunistii trebuie să organizeze și să joze în organizațiile locale ale acestor partide, în fabrici, districte, etc. campanii pentru unirea și îndemnele masele la acțiuni comune, pentru apărarea intereselor lor, să organizeze și conducă asemenea acțiuni, prezentîndu-le în viața organizatorică, adică creînd organe comune, comitete comune, etc. Ca o altă condiție trebuie practicat frontul unic de sus și de jos, frontul unic al sindicatelor naționale care să fie reformat, pentru creșterea și succesul a luptelor zilnice și pentru realizarea unității sindicatelor, frontul unic al muncitorilor, țărănilor și naționalităților asuprite, ce unează Partidul Oporozit Unit, Partidul Muncitor și Federația Partidelor Social-Democratice, pentru realizarea următorului program minimal:

1) Reorganizarea Constituției și legislației electorale, precum și a tuturor legilor excepționale antimuncitorești, polițiste ori îndreptate în contra muncitorilor țărani.

(Din Rezoluția Plenarei C.C. al P.C.R. și a Comisiei Centrale de Control din iulie 1925 cu privire la bolșevizarea partidului).

Pentru respectarea normelor leniniste ale vieții de partid

„C.C. consideră că existența organelor colective de conducere legate strîns cu întreprinderile și organizațiile interioare și ducînd o muncă colectivă (discutarea în comun a problemelor, împărțirea justă a sarcinilor între membri, darea socotelii față de colectiv și controlarea colectivă a îndeplinirii sarcinilor) este azi una din cele mai importante sarcini care stă în fața partidului”.

(Din Rezoluțiile ședinței din aprilie 1934 a C.C. al P.C.R.).

Partidul, luptător pentru independența națională, pentru pace

CĂTRE POPORUL ROMÂN!

Muncitori, muncitoare, țărani, intelectuali, soldați și ofițeri — PATRIOTI din ROMÂNIA!

MAI e ziua de luptă și de solidaritate fraternală a muncitorimii din întreaga țară. Este ziua în care, printr-un din toate țările, au manifestat și luptat — începînd din anul 1889 — Criminalul Antonescu și vînzătorul principal de moartea neapărată a muncitorilor din România.

Acest ceasul canit trebuie să aducă întru drumul distrugerii câmpului stîrnimului păcăt, al libertății democratice, al reînnoirii țării, ajutorul de Martie Naștut Atale. Și drumul salvării dela catastrofa națională, este:

Unitatea tuturor partidelor, organizațiilor și patriotilor în FRONTUL PATRIOTIC antiimperialist și formarea COMITETULUI NAȚIONAL DE LUPȚĂ pentru SALVAREA PĂTRIIEI, care să mobilizeze și să unească toate forțele țării, fără a se abate de la clasă, partid sau religie.

(Din manifestul întocmit de C.C. al P.C.R. cu prilejul zilei de 1 Mai 1944).

Ciment și klinker peste plan

ORAȘUL STALIN (coresp. „Știința”). — Colectivul fabricii de ciment „Temeia” din Orașul Stalin s-a angajat, în întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai să producă 7.260 tone ciment și 3.536 tone klinker peste plan. Organizașii și tmeinic muncile, colectivul întreprinderii a dat, peste sarcinile de plan, pînă la 30 aprilie, 9.231 tone ciment și 4.447 tone klinker.

Mini îndemnatice

De sute de ani țărâncile muncitoare de prin părțile Maramureșului și Gorjului, Timișoarei și Neamțului au ținut la război, folosind firul de lînă tors tot de ele și vopsit în nuanțele plăcute și proaspete ale culorilor vegetale, scoarțele pe care apoi li se atrînu pe perje.

razboale de țesut. La fiecare război, cite o femeie. Ochii fixează cu atenție modelul din față, iar mișcările se mișcă cu multă iscusință. Sub îndrumarea maestrului Bedroș Cruciari, harnicele femei și-au însușit și tehnica folosită în Orient pentru lucrul covoarelor, tehnica înodatăului. Elena Gabris, Maria Irimia și Iuliana Roman, care s-au perfecționat în țesătura covoarelor la o ceaștă adevărată școală de artă, execută acum modele persane Ferahan, Khorosan, ce se disting prin ornamentele lor geometrice admirabil compuse.

Într-o sală luminoasă, la o cooperativă, de curînd amenajată în orașul Gherla, sint orînduite citeva

Inapoierea acad. Mihail Sadoveanu în Capitală

Duminică dimineața s-a înnoapat în Capitală, venind din R.P.F. Iugoslavia, acad. Mihail Sadoveanu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R.

La sosire, în Gara de Nord, acad. Mihail Sadoveanu a fost întîmpinat de tovarășii: Mihail Mușic, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Avram Bunaciu, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Mihail Roșianu, C. Paraschivescu-Bălașescu, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, C. Franțescu, director a. l. al Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, și alții.

Au fost de față Nikola Vujanovic, ambasadorul R.P.F. Iugoslavia la București, și Milutin Popovic, prim secretar al Ambasadei.

Vizitele delegațiilor sindicale de peste hotare

Membrii delegațiilor sindicale din Uniunea Sovietică, R. P. Chineză, Anglia, R. Cehoslovacă, Danemarca, R.D. Germană, R.F. Germană, Indonezia, Japonia, R.P. Mongolă, R.P. Polonă, Suedia și R.P. Ungară, care ne vizitează în orașul de la mijloc, au fost întâmpinați de delegații noastre la Casa de cultură a sindicatelor din Sibiu.

Cum a fost ales primul Comitet Central

Peste două luni după arestare a început procesul su-pranumit „Procesul din Dealul Spirii” în care numărul de acuzații se ridică la aproape 800. În timpul ședințelor de judecată, erau îndreptate asupra acuzațiilor citeva mitraliere. Procesul dura de mai bine de 2 luni, cînd pe neașteptate cade guvernul Averescu și vin la putere liberalii brătînești.

Dezbaterile procesului, cu răsnetul lor prin presă, ridicaseră împotriva guvernului majoritatea populației, iar noul guvern liberal a fost silit să vină cu o amnistie pentru stingherea procesului.

Era prin toamna anului 1922, după cite îmi aduc aminte, cînd se hotărîse ținerea unui congres cu delegați din diferite provincii pentru alegerea unui Comitet Central — primul Comitet Central al partidului la noi în țară. Această hotărîre, deși fusese difuzată prin presă chiar cu ordinea de zi — bine înțeles fără a se indica locul și data cînd se va ține — organele de siguranță nu a luat-o prea serios și nu s-au „ocupat” prea mult de noi.

În ziua hotărîții, grupuri de delegați din diferite regiuni — Oltenia, București, Moldova și Ardeal — au pornit spre Ploiești, locul destinat pentru ținerea și pentru ținerea congresului. Aici, într-un atelier de pictură al tovarășului Vodă, membru de partid, în două cămăruțe mici cu ferestre lămpărite cu hîrtie și pînă, ca și nu se

tinuare la rezoluțiile începute. Deodată un tovarăș a deschis ușa și, cu vocea stăpînită, ne spune că armata a înconjurat localul în care ne aflam. În acest timp, generalul, Nicolae, prefectul poliției, urmat de doi ofițeri de la curtea marțială și o droaie de agenți, pătruseră în sala mare și se dușeseră drept la tribună, invitîndu-ne să luăm loc pe bănci. Cînd tovarășii delegați au umplut sala, o discuție aprinsă se încetinise între congresiști și capul poliției.

Cînd s-a făcut liniște în sală, ni s-a comunicat că nimeni nu poate părăsi localul. Deci eram arestați. Apoi am fost citați fiecare pe o listă și întrebați dacă am votat pentru sau contra afilierei. Nimănui nu-i trecea prin gînd să refuze a-și mărturisii votul. Fiecare simțea o mîndrie parca să sfildeze sluga polițienească și tovarășii, cînd îi se strigau numele, afirmam tare „da”.

În grabă, de la organizatoric, s-au fixat vreo doi tovarășii care trebuiau să negre că au votat afilierea, fiind necesari afară în cadrele de conducere. Dar tovarășii refuzau. Li se părea o mare scîdere să negre ceea ce constituia cel mai înalt punct de onoare a fiecărui. Mi se pare că a fost convins unul din delegați, dar după citeva zile a fost totuși arestat. Aceasta a fost a doua votare, în fața poliției.

În urmă am fost grupați pentru a fi încercați în dubele poliției și transportați la închisoare. Eu am întrebant pe unul din căpitani unde vom fi închiziți și mi s-a răspuns „la Văcărești”. Social-democrații au fost lași liberi. Ei votaseră contra...

Cînd poliția a anunțat primul grup care trebuia să pornească din sală, în lăcerea care se lăsa în sală a răsunat vocea unui delegat care s-a repezit la tribună, unde trona Nicolae, și, întorcîndu-se cu fața spre delegații din bănci, a strigat însuflețit: „Trăiască Internaționala a III-a!”

Lupta partidului nostru comunist începuese... Seara eram cu toții în închisoarea Văcărești.

Episoade din zilele Congresului

8-13 mai 1921. Mi-am dat seama că ascundea promulgarea prefecturii noastre muncitorești constituie pentru mine personal și un motiv de tristețe: rolul pe care l-am avut ca „unitarist”, deși de absolută bună credință, a contribuit întru-cîtva la confuzia ideologică ce a cuprins și mișcarea noastră după prăbușirea Internaționala a II-a.

Nu mai unitate principială monolită a proletariatului internațional pe baza învățăturii marxist-leniniste o putea ajuta, numai un partid comunist internaționalist, așa cum apărea în condițiile Internaționala a III-a, putea să ajute Marea Revoluție Socialistă și să conducă lupta proletariatului din fiecare țară, așa cum s-a și întîmplat.

Instinctul sănătos de clasă al proletariatului nostru, deși ținîr încă, a înlăturat confuzia și a pus în locul ei partidul comunist, ceea ce ne-a dus astăzi la realizarea socialismului și în țara noastră.

Că anumite episoade din zilele Congresului, îmi amintesc că, în momentul cînd prefectul de poliție (Nicolae, mi se pare), încolona pe tovarășii comuniști spre a-i duce la închisoare, m-am ridicat și am protestat împotriva acestei ingerințe, adăugînd că și noi, „unitariștii”, sintem pentru afilierea la Internaționala a III-a, chestiunea rezervelor noastre privind exclusiv partidul.

După două sau trei zile de la areștarea congresului, am fost chemat de prefectul poliției. Prefectul mi-a promis că ne deschide sala și ne dă voie să scoatem gazeta dacă luăm noi, unitariștii, conducerea.

Cum a fost ales primul Comitet Central

Peste două luni după arestare a început procesul su-pranumit „Procesul din Dealul Spirii” în care numărul de acuzații se ridică la aproape 800. În timpul ședințelor de judecată, erau îndreptate asupra acuzațiilor citeva mitraliere. Procesul dura de mai bine de 2 luni, cînd pe neașteptate cade guvernul Averescu și vin la putere liberalii brătînești.

Dezbaterile procesului, cu răsnetul lor prin presă, ridicaseră împotriva guvernului majoritatea populației, iar noul guvern liberal a fost silit să vină cu o amnistie pentru stingherea procesului.

Era prin toamna anului 1922, după cite îmi aduc aminte, cînd se hotărîse ținerea unui congres cu delegați din diferite provincii pentru alegerea unui Comitet Central — primul Comitet Central al partidului la noi în țară. Această hotărîre, deși fusese difuzată prin presă chiar cu ordinea de zi — bine înțeles fără a se indica locul și data cînd se va ține — organele de siguranță nu a luat-o prea serios și nu s-au „ocupat” prea mult de noi.

Declarația lui A. A. Gromiko cu privire la rezultatele lucrărilor sesiunii de la Londra a subcomitetului Comisiei O. N. U. pentru dezarmare

LONDRA 7 (Agerpres). — TASS transmite declarația făcută de A. A. Gromiko, șeful delegației sovietice din subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, corespondentului în Londra al agenției TASS, cu privire la rezultatele lucrărilor sesiunii subcomitetului.

A. A. Gromiko a declarat: Delegația sovietică în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru Dezarmare, a avut în vedere rezolvarea problemei dezarmării, a făcut tot posibilul pentru a înlesni realizarea acordului necesar. În acest scop, la 27 martie, U.R.S.S. a prezentat subcomitetului spre examinare o nouă propunere.

„Această propunere prevede înfăptuirea în decursul unei perioade de aproximativ 3 ani a unei reduceri substanțiale a forțelor armate și a armamentelor clasice. În primul rând a forțelor armate și armamentelor celor cinci mari puteri. Se prevede ca nivelul maxim al forțelor armate ale U.R.S.S., S.U.A. și Chinei să fie stabilit la un efectiv de 1.000.000—1.500.000 oameni, iar ale Angliei și Franței la 650.000 oameni.

Propunerea U.R.S.S. prevede instituirea unui control internațional eficient asupra respectării de către statele obligate lor pe baza unui tratat corespunzător.

Propunerea Uniunii Sovietice prevede în continuare ca în Europa să fie creată o zonă de limitare și inspecție a armamentelor, care să includă teritoriul celor două părți ale Germaniei, precum și statele vecine cu ele.

Se prevede, de asemenea, înfăptuirea unor măsuri parțiale în domeniul dezarmării și anume:

— încetarea utilizării a experimentării armei termonucleare;

— readmiterea ca trupele de pe teritoriul Germaniei să fie înzestrate cu arma atomică;

— reducerea în proporție de până la 15 la sută a bugetelor militare ale statelor în comparație cu bugetele militare ale anului precedent.

Totodată, se are în vedere că înfăptuirea acestor măsuri parțiale să nu depindă de realizarea unui acord în celelalte probleme privitoare la dezarmare.

S-a dovedit a fi prea mare deosebirea dintre poziția Uniunii Sovietice, care s-a pronunțat pentru reducerea substanțială a armamentelor și forțelor armate ale statelor și în primul rând ale marilor puteri, pre-

cu și pentru interzicerea necondiționată a armei atomice, și poziția statelor occidentale.

De aceea este firesc că în această situație trebuia să se ridice în mod inevitabil problema dacă nu s-ar putea încerca să se ajungă mai înții la o înțelegere asupra unei din cele două probleme principale ale dezarmării și anume în problema armamentelor clasice.

Trebuie spus că problema necesității de a se ajunge mai înții la un acord asupra armamentelor clasice a fost pusă pentru prima oară nu de noi, nu de Uniunea Sovietică; ea a fost pusă de puterile occidentale.

Ce s-a întâmplat ulterior? Când Uniunea Sovietică a fost de acord cu punctul de vedere menționat și a supus spre examinare subcomitetului o propunere corespunzătoare, reprezentanții puterilor occidentale ne-au declarat că propunerea de a se ajunge mai înții la o înțelegere asupra armamentelor clasice nu este acceptabilă, că întreaga problemă trebuie rezolvată dintr-odată. Cu alte cuvinte, în loc să se folosească acest nou mod de a aborda problema dezarmării, ni se propune să ne invităm, ca și până acum, în cercul victor în care ne invităm de 10 ani.

Discutarea problemei privitoare la nivelul forțelor armate și al armamentelor celor cinci mari puteri prezintă un interes deosebit.

În afara propunerii sovietice mai sus menționate privitoare la nivelurile forțelor armate, care reia nouă oară prezentată anterior de puterile occidentale în această chestiune, subcomitetului i s-a prezentat spre examinare o nouă propunere a S.U.A., Angliei și Franței cu privire la stabilirea unui niveluri mai ridicale ale forțelor armate și celor cinci puteri. Conform acestei propuneri se prevede ca efectivul forțelor armate ale U.R.S.S., S.U.A. și Chinei să fie de 2,5 milioane de oameni, iar ale Angliei și Franței de 750.000 de oameni.

În legătură cu aceasta, la Londra mulți spun în glumă că din punctul de vedere al puterilor occidentale în subcomitet s-a realizat un „progres” evident, deoarece cifrele din propunerea lor pentru nivelurile forțelor armate ale celor trei puteri au sporit considerabil.

După cum se știe, în cursul discuțiilor problemei dezarmării au existat divergențe serioase în problema controlului internațional. Spre deosebire

Sărbătorirea la Londra a zilei internaționale a solidarității oamenilor muncii

LONDRA 7 (Agerpres). — TASS a sărbătorit în mod festiv ziua internațională a solidarității oamenilor muncii care, potrivit tradiției, se sărbătorește în toată lumea în prima duminică după 1 mai. Peste 40.000 de demonstrații s-au adunat la gara Victoria de unde s-au format coloanele care au parcurs centrul orașului îndreptându-se spre Hyde-Park.

„Demonstrații au purtat numeroase lozinci și pancarte care chemau la înfrățirea păcii, încetarea curselor înarmate, coexistența pașnică și prietenia între popoarele diferitelor țări, la unitatea clasei muncitoare în lupta pentru drepturile ei vitale.

De-a lungul traseului pe care l-au urmat, coloanele demonstrațiilor au fost salutate de mii de londonezi.

Continuând politica lor scizionistă, liderii de dreapta ai partidului laburist au organizat, ca și în ultimii doi ani, o demonstrație separată. La mitingul organizat de laburisti în Trafalgar Square nu au luat parte decât vreo 2.000 de persoane.

Sesiunea Consiliului N. A. T. O. a scos la iveală grave divergențe între participanți

PARIS 7 (Agerpres). — TASS în seara zilei de 5 mai a luat sfârșit sesiunea Consiliului Uniunii Atlanticului de Nord (N.A.T.O.). După cum rezultă din comunicatul publicat, participanții la sesiunea Consiliului N.A.T.O. au fost nevoiți să admită că politica de coexistență pașnică promovată de Uniunea Sovietică a dus la slăbirea încredării internaționale.

După cum rezultă din comunicatul de presă, declarațiile intenționate să se facă în cadrul sesiunii au evidențiat existența unor probleme europene de cea mai mare importanță (de exemplu unificarea Germaniei și dezarmarea).

În ceea ce privește problema colaborării economice pe care au ridicat-o cu insistență unii participanți la sesiune, în comunicatul se spune că se va înființa un comitet format din trei membrii din fiecare țară care va prezenta Consiliului N.A.T.O. recomandări cu privire la metodele îmbunătățirii și extinderii colaborării în cadrul N.A.T.O. în chestiuni militare.

Textul contradictoriu al comunicatului, în care pe de o parte se recunoaște slăbirea încredării internaționale, iar pe de altă parte se vorbește despre necesitatea creșterii puterii militare a blocului atlantic, reflectă încercarea de a ascunde divergențele profunde care s-au ivit între participanții la sesiune.

Grevă în Italia

ROMA 6 (Agerpres). — TASS. La 6 mai în Italia nu a apărut nici un ziar din cauza grevelor declarate de comitentele de muncitori tipografici afiliati la trei centre sindicale. Greva a fost declarată în semn de protest împotriva refuzului editorilor de a majora salariile muncitorilor.

de necontestat, în ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Toate acestea se datoresc muncii harnice și entuziaste, capacităților creatoare ale poporului, patriotismului fierbinte cu care masele oamenilor muncii, luând piept greutățile, înfăptuiesc politica partidului. Toate acestea se datoresc politiciii leniniste a partidului nostru, capacității sale de a se orienta just în problemele complexe ale construcției socialiste, uriașei muncii educative și organizatorice desfășurate de partid în rândurile masei muncitoare.

Congresul al II-lea al P.M.R., făcând bilanțul succeselor hotărâtoare obținute de poporul nostru în construirea bazei economice a socialismului, a tratat un mare program al construcției socialiste, al făuririi economiei socialiste unitare și ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc. Partidul, acordând o atenție centrală ridicării nivelului de trai al poporului, îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai pentru toți cei ce muncesc, arată masele că de munca harnică, de inițiativă și eforturile lor perseverente pentru ridicarea continuă a productivității muncii și reducerea prețului de cost, pe lângă folosirea din plin a tuturor rezervei economice în vederea măririi producției industriale și agricole depind creșterea cantității de mărfuri și înfrângerea lor, mărirea puterii de cumpărare și a cizturilor lor, îmbunătățirea continuă a traiului. Clasa muncitoare, oamenii muncii care s-au călț în lupte grele obținând, sub conducerea partidului, succese istorice — vor ști să-și însușească și acele greutăți trecătoare care le mai au de făcut față și să-și asigure înaltul nivel de trai spre a cărui realizare îl conduce partidul.

Chezașia dezvoltării continue a economiei naționale pe drumul socialismului în interesul ridicării nivelului de trai al poporului este politica leninistă de industrializare socialistă a țării. Apicând și mai departe cu fermitate, în cel de-al doilea cîmăș, linia generală a dezvoltării cu prioritate a industriei grele, dezvoltând producția industriei bunurilor de consum, luptând pentru progresul tehnic neconținut, partidul călăuzește poporul nostru spre noi succese în lupta pentru înflorirea patriei și făurirea bunei stări a celor ce muncesc.

Partidul acordă o însemnată capătală în noul cincinal transformării so-

Președintele Tito a sosit la Paris

BELGRAD 6 (Agerpres). — TASS Răspunzând invitației președintelui Republicii Franceze, René Coty, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Tito a plecat la 5 mai din Belgrad la Paris.

Înainte de plecare, președintele a făcut o declarație pentru agențiile France Presse și Taniug.

„Eu consider, a spus Tito, că această călătorie în Franța nu are numai caracterul unei vizite de curtoazie. Ambele părți intenționează să aibă un schimb de păreri în diferite probleme, atât cele privind relațiile dintre cele două țări, cit și cele care prezintă un interes comun în politica internațională. Sint convins că tratativele noastre cu reprezentanții Franței vor fi rodnice și utile, cu atât mai mult cu cât călătoria noastră în Franța are loc într-o perioadă când în întreaga lume predomina părea că numai prin contact direct și prin schimb de păreri pot fi înfruntate multe probleme litigioase, ceea ce a rindul său va contribui la îmbunătățirea înțelegerii reciproce.

În gara Bois de Boulogne, președintele Tito a fost întâmpinat de René Coty, președintele Republicii Franceze, Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri, Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe, și Maurice Bourges-Monroy, ministrul al Afacerilor Interne, de reprezentanții ai celor două Camere ale parlamentului francez, precum și de A. Bebler, ambasadorul R.P.F. Iugoslavia în Franța.

În semn de salut au fost trase 101 salve de tun. Președintele Tito s-a îndreptat apoi spre palatul din Champs Elysees, rezidența președintelui Republicii Franceze.

PARIS 7 (Agerpres). — La invitația lui René Coty, președintele Republicii Franceze, la 7 mai a sosit la Paris președintele R.P.F. Iugoslavia, mareșalul Tito, cu soția. Împreună cu președintele Tito au sosit și Kocea Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe, loje Vilfan, secretar general al președintelui, generalul locotenent colonel Miloš Šumonja, șeful de cabinet al comandantului suprem, și generalul maior Milan Jelenc, aghiont al președintelui.

În gara Bois de Boulogne, președintele Tito a fost întâmpinat de René Coty, președintele Republicii Franceze, Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri, Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe, și Maurice Bourges-Monroy, ministrul al Afacerilor Interne, de reprezentanții ai celor două Camere ale parlamentului francez, precum și de A. Bebler, ambasadorul R.P.F. Iugoslavia în Franța.

În semn de salut au fost trase 101 salve de tun. Președintele Tito s-a îndreptat apoi spre palatul din Champs Elysees, rezidența președintelui Republicii Franceze.

PARIS 7 (Agerpres). — Președintele Eisenhower a transmis luni congresului raportul său semestrial asupra așa-zisului program american de securitate mutuală, (program de înarmare a aliaților S.U.A. — N.R.). Ceea ce caracterizează acest program, potrivit agențiilor occidentale, este „dorința guvernului american de a obține înconștientarea puterii legislative pentru a se angaja pe calea finanțării unor proiecte pe termen lung, care urmează a fi incluse în ajutorul economic acordat de S.U.A. străinătății”.

Altrage atenția faptul că în raport se pune accentul nu pe nevoile și interesele statelor care primesc ajutorul american, ci pe „securitatea națională” a S.U.A. care ar fi „într-o primejdie gravă” dacă congresul ar hotărî să reducă programul guvernamental de ajutoare pentru străinătăți care însumează 4,9 miliarde de dolari, precum și asupra rolului acestui ajutor ca armă în „războiul rece economic”.

Președintele a declarat că Statele Unite întâmpină și unele dificultăți în aplicarea programului lor de „securitate mutuală”. El a subliniat că unele proiecte de colaborare tehnică sînt înfăptuite din cauza lipsei de tehnicieni competenți, că este din ce în ce mai greu să se folosească stocurile excedentare de produse agricole americane și că acordarea de împrumuturi întinpină unele neori obstacole.

În raport se afirmă că studierea politicii externe sovietice „a dus la concluzia că trebuie să se imprimă multă flexibilitate și continuitate programului de ajutor economic pentru străinătăți pentru a se permite guvernului american să facă față unor prejurații speciale și să contracțeze angajamente pe termen lung”.

Occupîndu-se de activitatea N.A.T.O., Eisenhower a arătat și el că „accentul principal se va pune și de acum înainte pe măsurile menite să îmbunătățească pregătirea de luptă a forțelor armate existente”.

În raport se arată că S.U.A. își continuă eforturile în vederea creării armatei vest-germane.

Ce arată așa-zisul program american de securitate mutuală

WASHINGTON 7 (Agerpres). — Președintele Eisenhower a transmis luni congresului raportul său semestrial asupra așa-zisului program american de securitate mutuală, (program de înarmare a aliaților S.U.A. — N.R.). Ceea ce caracterizează acest program, potrivit agențiilor occidentale, este „dorința guvernului american de a obține înconștientarea puterii legislative pentru a se angaja pe calea finanțării unor proiecte pe termen lung, care urmează a fi incluse în ajutorul economic acordat de S.U.A. străinătății”.

Altrage atenția faptul că în raport se pune accentul nu pe nevoile și interesele statelor care primesc ajutorul american, ci pe „securitatea națională” a S.U.A. care ar fi „într-o primejdie gravă” dacă congresul ar hotărî să reducă programul guvernamental de ajutoare pentru străinătăți care însumează 4,9 miliarde de dolari, precum și asupra rolului acestui ajutor ca armă în „războiul rece economic”.

Președintele a declarat că Statele Unite întâmpină și unele dificultăți în aplicarea programului lor de „securitate mutuală”. El a subliniat că unele proiecte de colaborare tehnică sînt înfăptuite din cauza lipsei de tehnicieni competenți, că este din ce în ce mai greu să se folosească stocurile excedentare de produse agricole americane și că acordarea de împrumuturi întinpină unele neori obstacole.

În raport se afirmă că studierea politicii externe sovietice „a dus la concluzia că trebuie să se imprimă multă flexibilitate și continuitate programului de ajutor economic pentru străinătăți pentru a se permite guvernului american să facă față unor prejurații speciale și să contracțeze angajamente pe termen lung”.

Occupîndu-se de activitatea N.A.T.O., Eisenhower a arătat și el că „accentul principal se va pune și de acum înainte pe măsurile menite să îmbunătățească pregătirea de luptă a forțelor armate existente”.

În raport se arată că S.U.A. își continuă eforturile în vederea creării armatei vest-germane.

Poziția delegațiilor puterilor occidentale în problema dezarmării reprezintă o dare înapoi față de poziția lor anterioară

LONDRA 6 (Agerpres). — TASS A fost dată publicității o declarație a delegațiilor Statelor Unite, Regatului Unit, Canada și Franței la sesiunea subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. În declarație sînt expuse propunerile puterilor occidentale în problema dezarmării, prezentate spre examinare subcomitetului.

Constatînd că deosebirile dintre poziția delegației sovietice și pozițiile celor patru delegații nu au fost reglementate la ședințele subcomitetului, cele patru delegații își exprimă, totuși, convingerea că concilierea ambelor puncte de vedere „este posibilă și necesară”. În cercurile ziaristice se subliniază că deși în declarația lor puterile

occidentale promit „să realizeze un acord cu privire la dezarmare”, actuala poziție reprezintă o dare înapoi față de pozițiile lor anterioare și constituie cauza pentru care la sesiunea trecută a subcomitetului nu s-a ajuns la nici un fel de hotărîre de comun acord cu privire la dezarmare.

Încheierea A. A. Gromiko a spus: Fără îndoială, ca și până acum, Uniunea Sovietică va depune eforturi pentru a contribui la rezolvarea problemei dezarmării și își exprimă speranța că celelalte puteri interesate vor tinde de asemenea spre aceasta.

Constatînd că deosebirile dintre poziția delegației sovietice și pozițiile celor patru delegații nu au fost reglementate la ședințele subcomitetului, cele patru delegații își exprimă, totuși, convingerea că concilierea ambelor puncte de vedere „este posibilă și necesară”. În cercurile ziaristice se subliniază că deși în declarația lor puterile

occidentale promit „să realizeze un acord cu privire la dezarmare”, actuala poziție reprezintă o dare înapoi față de pozițiile lor anterioare și constituie cauza pentru care la sesiunea trecută a subcomitetului nu s-a ajuns la nici un fel de hotărîre de comun acord cu privire la dezarmare.

Încheierea A. A. Gromiko a spus: Fără îndoială, ca și până acum, Uniunea Sovietică va depune eforturi pentru a contribui la rezolvarea problemei dezarmării și își exprimă speranța că celelalte puteri interesate vor tinde de asemenea spre aceasta.

Constatînd că deosebirile dintre poziția delegației sovietice și pozițiile celor patru delegații nu au fost reglementate la ședințele subcomitetului, cele patru delegații își exprimă, totuși, convingerea că concilierea ambelor puncte de vedere „este posibilă și necesară”. În cercurile ziaristice se subliniază că deși în declarația lor puterile

occidentale promit „să realizeze un acord cu privire la dezarmare”, actuala poziție reprezintă o dare înapoi față de pozițiile lor anterioare și constituie cauza pentru care la sesiunea trecută a subcomitetului nu s-a ajuns la nici un fel de hotărîre de comun acord cu privire la dezarmare.

Încheierea A. A. Gromiko a spus: Fără îndoială, ca și până acum, Uniunea Sovietică va depune eforturi pentru a contribui la rezolvarea problemei dezarmării și își exprimă speranța că celelalte puteri interesate vor tinde de asemenea spre aceasta.

Constatînd că deosebirile dintre poziția delegației sovietice și pozițiile celor patru delegații nu au fost reglementate la ședințele subcomitetului, cele patru delegații își exprimă, totuși, convingerea că concilierea ambelor puncte de vedere „este posibilă și necesară”. În cercurile ziaristice se subliniază că deși în declarația lor puterile

occidentale promit „să realizeze un acord cu privire la dezarmare”, actuala poziție reprezintă o dare înapoi față de pozițiile lor anterioare și constituie cauza pentru care la sesiunea trecută a subcomitetului nu s-a ajuns la nici un fel de hotărîre de comun acord cu privire la dezarmare.

Încheierea A. A. Gromiko a spus: Fără îndoială, ca și până acum, Uniunea Sovietică va depune eforturi pentru a contribui la rezolvarea problemei dezarmării și își exprimă speranța că celelalte puteri interesate vor tinde de asemenea spre aceasta.

Constatînd că deosebirile dintre poziția delegației sovietice și pozițiile celor patru delegații nu au fost reglementate la ședințele subcomitetului, cele patru delegații își exprimă, totuși, convingerea că concilierea ambelor puncte de vedere „este posibilă și necesară”. În cercurile ziaristice se subliniază că deși în declarația lor puterile

occidentale promit „să realizeze un acord cu privire la dezarmare”, actuala poziție reprezintă o dare înapoi față de pozițiile lor anterioare și constituie cauza pentru care la sesiunea trecută a subcomitetului nu s-a ajuns la nici un fel de hotărîre de comun acord cu privire la dezarmare.

Încheierea A. A. Gromiko a spus: Fără îndoială, ca și până acum, Uniunea Sovietică va depune eforturi pentru a contribui la rezolvarea problemei dezarmării și își exprimă speranța că celelalte puteri interesate vor tinde de asemenea spre aceasta.

Constatînd că deosebirile dintre poziția delegației sovietice și pozițiile celor patru delegații nu au fost reglementate la ședințele subcomitetului, cele patru delegații își exprimă, totuși, convingerea că concilierea ambelor puncte de vedere „este posibilă și necesară”. În cercurile ziaristice se subliniază că deși în declarația lor puterile

occidentale promit „să realizeze un acord cu privire la dezarmare”, actuala poziție reprezintă o dare înapoi față de pozițiile lor anterioare și constituie cauza pentru care la sesiunea trecută a subcomitetului nu s-a ajuns la nici un fel de hotărîre de comun acord cu privire la dezarmare.

Încheierea A. A. Gromiko a spus: Fără îndoială, ca și până acum, Uniunea Sovietică va depune eforturi pentru a contribui la rezolvarea problemei dezarmării și își exprimă speranța că celelalte puteri interesate vor tinde de asemenea spre aceasta.

Constatînd că deosebirile dintre poziția delegației sovietice și pozițiile celor patru delegații nu au fost reglementate la ședințele subcomitetului, cele patru delegații își exprimă, totuși, convingerea că concilierea ambelor puncte de vedere „este posibilă și necesară”. În cercurile ziaristice se subliniază că deși în declarația lor puterile

Intărirea continuă a partidului — chezașia a unor noi victorii

Poporul nostru întâmpină glorioasa aniversare a 35 de ani de viață și de luptă a partidului stîrnit unit în jurul acestuia, vînzînd în partidul clasei muncitoare pe apărătorul devotat al intereselor sale. Cu cit va fi mai puternic partidul cu atît mai mari succesele în toate domeniile construcției socialiste.

În decursul celor 35 de ani de activitate, partidul nostru a acumulat o bogată experiență revoluționară a cărei studiere constituie un izvor de forță al mersului nostru înainte.

Istoria partidului nostru ne învață că țara partidului constă în unitatea de granit a rîndurilor sale. Demasarea și zdrobirea acțiunii fracționiste, antipatrietice și antistatale a deviatorilor a fost o expresie a hotărîrii partidului de a apăra unitatea de neclintit a rîndurilor sale și a contribuit la întărirea coeziunii partidului și la creșterea combativității membrilor de partid. Apărarea unității de monolit al partidului este datorică sintă a comunistilor.

Congresul al II-lea al P.M.R. a subliniat că aplicarea și stricta respectare a normelor leniniste ale vieții de partid chezașieșcă unitatea și coeziunea partidului, capacitatea sa de a-și îndeplini sarcina de avangardă revoluționară a poporului. Trăgînd învățămînt prețioase din documentele Congresului al XX-lea al P.C.U.S., plenara C.C. al P.M.R. din martie 1956 a mobilizat întregul partid în vederea lichidării rădăcinii a influențelor culturale personalității și a urmărilor lor, a pus ca sarcini primordiale întărirea caracterului colectiv al conducerii, dezvoltarea continuă a democrației interne de partid, întărirea răspunderii personale și a disciplinei de partid, dezvoltarea spiritului de inițiativă al comunistilor ca organizatori ai maselor. Partidul acordă o mare atenție stimulării criticii și autocriticii, îndeosebi a criticii de jos îndreptate spre îmbunătățirea activității prin lichidarea lipsurilor; în același timp, trebuie combătute cu hotărîre încercările elementelor dușmanoase de a ascunde sub masca „criticii” uneltirile lor în-

dreptate împotriva partidului, a puterii populare, a intereselor poporului.

Partidul nostru și-a bazat întreaga sa activitate pe concepția că adevărul făuritor al istoriei este poporul, pe încrederea în energia revoluționară și capacitatea creatoare a maselor. Azi, în condițiile construcției socialismului — operă vie a milioane de oameni — întărirea legăturii partidului cu masele capătă o importanță hotărîtoare. În această privință au o imensă importanță mutarea centrului de greutate al întregii activități organizatorice pe teren, în mijlocul maselor, stirpirea metodelor birocratice-cancelariste de conducere, dezvoltarea formelor de atragere a maselor la rezolvarea problemelor operaie de construcție. Datorică comunistilor este de a lămuri oamenilor muncii politica partidului, de a se sfătui cu ei, de a tine seama de părerea și criticile acestora, de a lupta cu pașiență și perseverență pentru descoperirea și răspîndirea experienței înaintate, rod al creației vie a poporului, de a-și consacra eforturile stimulării activității creatoare a maselor.

Încrederea profundă a oamenilor muncii în partid izvortează din faptul că ei au verificat dezvoltamentul comunistilor față de popor, s-au convins prin proprie experiență de forță și justetea teoriei marxist-leniniste după care se călăuzește partidul, au putut vedea că între vorbele și faptele partidului nu există deosebire. Dînd dovadă de o înaltă principialitate leninistă, partidul dezvoltă cu sinceritate lipsurile muncii sale, arată poporului în mod deschis cauzele neajunsurilor și greutăților pe care le mai întâmpină, precum și căile de înfruntare a acestora, conștient de faptul că cu cit oamenii muncii vor cunoaște mai bine situația reală, cu atît mai activă va fi participarea lor la lupta pentru înfăptuirea politicii partidului.

Întreaga istorie a partidului nostru dovedește că de pregătirea politică și ideologică a comunistilor, de activitatea acestora pentru ridicarea nivelului de conștiință al maselor depinde în măsură hotărîtoare succesul acțiunilor inițiate de partid. Congresul al II-lea al P.M.R., acordînd o deosebită atenție îmbunătățirii muncii ideologice, a arătat că educația marxist-leninistă a membrilor partidului, înarmarea lor cu înțelegerea aprofundată a bazelor științifice ale politicii partidului, este una din condițiile esențiale ale victoriei în lupta pentru construirea socialismului. În acest scop trebuie să luptăm pentru intensificarea studiului teoriei marxist-leniniste, a operelor lui Lenin, pentru înfruntarea tendințelor de dogmatism și bucherism, împo-

triva rupturii de viață — principala lipsă a propagandei de partid —, pentru însușirea și aplicarea creatoare a principiilor marxism-leninismului, pentru sporirea combativității împotriva ideologiei burgheze și a influenței ei.

Îndrumarea de către partid a activității creatoare în domeniul științei, artei și literaturii va chezași și în viitor înflorirea științei și culturii din țara noastră, aflate în slujba poporului.

Un factor esențial al tuturor succeselor construcției noastre socialiste îl constituie studierea aprofundată de către partid a experienței de însemnătate istorică mondială a P.C.U.S. Urișă experiența acumulată în peste cîntăzeci de ani de glorioasă luptă față de Lenin este marxism-leninismul în acțiune. Însușirea acestui tezaur de experiență — îmbogățit și mai mult prin istoricele documente ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. — studierea experienței partidelor comuniste și muncitorilor din țările care construiesc socialismul și a experienței întregii mișcări muncitorești internaționale, aplicarea ei creatoare, potrivit condițiilor istorice concrete, specifice țării noastre, ajută partidul să rezolve cu succes problemele construcției socialiste.

Partidul nostru, credincios internaționalismului proletar, va dezvolta necontenit legăturile și contactele partidelor frățetești din toate țările în vederea realizării unui rodnic schimb de experiență, a întăririi unității oamenilor muncii de pretutindeni în lupta pentru pace, democrație și socialism.

Poporul nostru întâmpină glorioasa aniversare a partidului unindu-și tot mai strîns rîndurile în jurul partidului — înfrîmă fierbinte și conștiința oamenilor în frîndurile partidului intră oamenii cei mai înaintați, devotați cu trup și suflet poporului, cauzei socialismului. Membrii partidului consideră drept datorică lor sintă să continue, în noile condiții istorice, glorioasele tradiții de luptă ale P.C.R., pășind în fruntea luptei maselor pentru înfăptuirea politicii partidului în toate domeniile construcției bazei economice și culturale socialiste.

Ideile luminoase ale marxism-leninismului, sădite de partid în conștiința maselor, rodesc azi în înflăcăratul patriotism socialist al poporului, în victoriile construcției socialiste în patria noastră liberă. Puternic prin încrederea și sprijinul maselor, partidul nostru conduce poporul nostru spre noi victorii ale construcției socialiste, sub steagul atotbiruitor al leninismului,

N. RADULESCU

Delegații române peste hotare

PARIS 7. Corespondentul special Agerpres transmite:

În dimineața zilei de 7 mai ministrul Comerțului Exterior al R.P.R., Marcel Popescu, și persoanele care îl însoțesc au vizitat Tirgu de la Paris.

După vizitarea tirgului a avut loc la hotelul George al V-lea, un dejun organizat în cinstea oaspeților romîni. Au participat ministrul Comerțului Exterior al R.P.R., Marcel Popescu, și persoanele care-l însoțesc, trimisul extraordinar și ministrul plenipotențiar al R.P.R. la Paris, Mircea Bălăneș. Din partea franceză au participat Bouilhet, președintele Comitetului Tirgului de la Paris, Deleuze, directorul general al Tirgului Goldet, Louis, ministrul Economiei Naționale, Louis, ministrul Economiei Naționale, ministrul de Externe francez, și alții.

Președintele Comitetului Tirgului de la Paris, Bouilhet, a rostit o scurtă cuvîntare de salut în care a subliniat importanța extinderii relațiilor comerciale între Franța și R.P.R.

Marcel Popescu a relevat progresele realizate de economia franceză, așa cum sînt ele oglindite de către Tirgu de la Paris. El s-a declarat în favoarea intensificării relațiilor comerciale între Franța și R.P.R., subliniind, că aceasta ar constitui în același timp și o contribuție la înfrîntarea păcii.

HELSINKI 7 (Agerpres). — În zilele de 3 și 4 mai a. c., delegația culturală romînă, însoțită de Paavo Kivikoski, secretarul Asociației de Prietenie Finlanda-Romînia, a vizitat orașele Tampere și Turku.

În legătură cu aceasta, tov. Jakub Berman a cerut să fie eliberat din calitatea de membru al Biroului Politic și de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. Biroul Politic a acceptat cererea sa și a hotărît ca la următoarea plenară a C.C. al P.M.U.P. să propună aprobarea acestei hotărîri.

VARSOVIA 7 (Agerpres). — P.A.P. Z